

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

47. Musicus coelestis in terra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

13. v. 55. dicere. 5. Ruinosum est aduersario-
rum principium. Christus enim à Contemplatione
ne quidem inter seruilia opera, aut dormiendum
cessauit.

Iterum verò iterúmque expendi volo verba :
ET ERAT SVBDITVS ILLIS. Mihi
certè dubitandi locum non relinquunt, IESVM
subditum fuisse Fabro IOSEPHO, & textrici MA-
RIÆ, etiam quâ tales erant.

ELOGIVM XLVII.

I-O-S-E-P-H

Musicus cœlestis in terra.

Nemo facilè Principum est, qui Musicos sibi
non comparet Maiestati suæ pares, à quibus
inter imperij curas subleuentur. Cœlum quo-
que eo, quo conditum est die (primum mundi nos
censemus fuisse) Musica se digna illico insonuit,
canentibus Angelis, quos vna Deus produxit, sua-
uissimum Trigafion, Sanctus, Sanctus, Sanctus; &
Alleluia lætissimum, quæque alia suprema Impera-
tori grata erant.

Sed neque eadem Angelica Musica, dum in
stabulo Bethlemítico Dei Filius inuiolata ex Virgi-
ne coram IOSEPHO nasceretur, defuit; deserto
enim, ac ferè fastidito cœlo suo empyreo in illo
ipso stabulo, ceu cœlo longè amœniore præcinuit
destinatum Pastoribus melos, Gloria in altissimis
K Deo.

Deo. Alijs quoque compluribus occasionibus, ac præcipuè, dum nocturno tempore IOSEPH & MARIA contemplarentur IESVM admirabili luce circumdatum, huius laudes Angeli decantabant, teste Birgitta lib. 6. cap. 58. & lib. 9. cap. 5.

Verùm putásne in hac publica cœli lætitia prorsus tacuisse terram & Minimè Gentium; Habet enim IESV nascente terra, quod præ cœlo eiusdem tenellis auribus offerat, Patrem, inquam, IOSEPHVM, ac MARIAM Matrem, Virgineos Musicos ac supra Angelos felices, quos ei sæpius, ac præcipuè, exilij tempore, accinuisse, Gerson Parisiensis Cancellarius testatur. Eius tibi verba extr. 4. super Magnificat litt. M. coram profero. Discipulus. *Putásne credendum, quòd vocale canticum addiderit nonnunquam Beata Virgo. Magister. Sanè puto; maximè in peregrinatione laboriosissima, comitibus IESV puero, & Virginali Sponso IOSEPH: vt adimpleret ad litteram illud, Psal. 118. v. 54. Cantabiles mihi erant iustifications tuæ in loco peregrinationis meæ. Cur præterea non cecinerit corporalem recreando laborem; nunc psalmos patris sui David, nunc canticum proprium, nunc illud Zachariæ, nunc Simeonis; alludens Sponso blandienti & dicenti: Vox tua sonet in auribus meis; vox enim tua dulcis. Nunquid existimis Beatam nostram in iucundissimo partu, & post partum, dum natus erat Saluator Mundi, concinentibus Angelis, Gloria in excelsis Deo, siluisse? Nunquid non infanti in præsepio posito & flenti, debuit aliquod Amoris purissimi carmen, & consolatorium fescenninum dulci susurro velut aura tenuis, resonare?*

sonare? Quid verò de celebri ritu propriarum nuptiarum, coniecturas, quæ nuptijs alienis interfuit hilariter honorandis? & vino de aqua facto gratuita pietate solandis? Quid in templo nutrita & de canticis Sion edocta, debuit, quaeso, silere? Discipul. Grata commemoras, quæ non abhorrent à pia credulitate, etiamsi addideris, iustum IOSEPH cum puero IESV nonnunquam vnà cecinisse. Sed hæc hætenus; quæ Seculi prudentibus in oculis suis nugæ videbuntur aniles, & indignæ; quasi non multo amplioris humiliationis, vel Crucis mysterium; vel lotio pedum sit, &c. Quæ quia IOSEPHVM quoque Musicum faciunt, meritò videbantur, integrè recitanda.

Sed his insuper de mea inopia aliqua addam pro eodem nostro IOSEPHO. 1. Quod vsitatum est alijs omnibus, ac nominatim Iudæis, non est credibile, prætermisum à IOSEPHO. At omnibus parentibus vsitatum est, canere coram parvulis liberis; ac nominatim Iudæis, canere ante, & post mensam. Corn. ad Eph. cap. 5, & in Matth. cap. 26. v. 30. 2. Musica medium est aptissimum ad inflammandum diuino amore pectus. Quò utique non abstinuit IOSEPH optimus filius David, eiusque imitator. 3. Ipsemet Christus, Passionis suæ initiò, hymnum bene longum, septem psalmis, qui inter 111. & 119. sunt, constantem, cecinit, unde Conc. Tolet. IV. ait, nos habere exemplum hymnos cantandi. At nemo viciniùs imitatus est Christum, quàm IOSEPH. Sicut ergo Christus Musicus cœlestis est, ita est & IOSEPH. 4. Nemo

K 2

plura

plura prædestinationis signa habuit. At inter hæc etiam Musica deuota est, vtpote pars aliqua lætitiæ cœlestis.

ELOGIUM XLVIII.

IOSEPH

Theologus profundissimus.

Theologia nobis hîc est Scientia sacra, ac reuelata, saltem mediatè, de Deo, rebûsque diuinis comparata; quâ vt Augustin. lib. 14. de Trinit. cap. 1. ait, Fides gignitur, nutritur, defenditur, roboratur. Cuius studiosum fuisse IOSEPHVM, iam supra ostendi. Elog. 39. dum probarem, tricennarium fuisse Auditorem IESV. Non enim, quemadmodum nostrorum mos fert temporum, studiosi munus à munere Auditoris, licentia viuendi auulsit. Nihil igitur mirum esse debet, si vocem ipsum Theologum profundissimum.

Sed præterea alia quædam sunt, quæ rem nobis prope demonstrare videantur. Nam 1. Ipsum Theologiæ obiectum tum attributionis, tum formale Quod, simul fuit Professor eiusdem; Deus inquam, optimus maximus. Neque hæc felicitas vlli alij contigit, præterquam MARIE Matri Dei; siquidem æstimemus diuturnum tempus studiorum. 2. Hic ipse Diuinus Professor nulli vnquam Discipulo adeò obligatus fuit, quemadmodum huic, quem sustinuit putari Patrem carnalem, re ipsa
verò